

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข.

ระหว่าง	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท ข.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท อ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๕ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข. ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ข. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่ประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ และการซื้อ การจำหน่าย การถือครอง และการจัดการหลักทรัพย์ ซึ่งบริษัทไม่มีรายได้ที่เกิดขึ้นโดยตรงในประเทศไทย ทั้งนี้ จากการตรวจสอบพบว่า บริษัท อ. ไม่มีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย และไม่มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย

๑.๒ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท ข. จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนจากท่อทองแดง โดยในปี ๒๕๖๔ มีรายได้รวมจำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เข้าซื้อหุ้นทั้งหมดของบริษัท ช. จากบริษัท ม. ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นเดิม โดยมีมูลค่าธุรกรรมในการรวมธุรกิจประมาณ xxx,xxx,xxx บาท

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท อ. มีสัดส่วนหุ้นในบริษัท ช. ร้อยละ xx.xxxx

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท อ. และบริษัท ช. เป็นการรวมธุรกิจที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาสถานะการเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ ได้แก่ บริษัท อ. และบริษัท ช. พบว่า บริษัท อ. ในฐานะผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ไม่มียอดขายที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และไม่มีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย และไม่มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย จึงไม่ถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่วนบริษัท ช. ในฐานะผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนจากท่อทองแดง โดยในปี ๒๕๖๔ มีรายได้รวมจำนวน x,xxx,xxx,xx บาท จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ดังนั้น เมื่อบริษัท อ. ไม่ถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทำให้การเข้าซื้อหุ้นในบริษัท ช. ไม่เข้าข่ายการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงไม่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยุติเรื่อง เนื่องจากบริษัท อ. ไม่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า